AZ ALKOTÓMUNKA JUTALMA

A szegedi Kossuth-díjasok nyilatkoznak a kitüntetésről, munkájukról és terveikről

Hazánk legkiválóbb tudósai, sztahanovista munkásai, kiváló művészek, dolgozó parasztok, értelmiségiek március 15-én újra részesültek államunk, pártunk egyik legnagyobb kitüntetésében: a Kossuth-díjban.

Szeged dolgozóinak büszkeségei, az új szegedi Kossuth-díjasok, akik a kitüntetést buzdító erőnek, a nép bizalma és szeretete megnyilvánulásának tekintik.

Szőkefalvi-Nagy Béla,

az Akadémia levelező tagja, kétszeres Kossuth-díjas professzor, a Szegedi Tudományegyetem Bólyai Intézetének vezetője, a nagy kitüntetésről, munkájáról, terveiről ezt mondja:

— Másodízben tüntettek ki Kossuth-díjjal. Most a „Lecons d Analyse Fonctionnelle" c. mű második részében összefoglalt eredményekért. A kitüntetés örömét elmélyíti az, hogy Riesz Frigyes akadémikus, a mű első részének írója mellett kaptam, akit mindig első mesteremnek tekintettem, akinek egyetemi éveim óta tanítványa voltam. Meghatód érzés, örömteljes büszkeség, hogy vele együtt részesültem ebben a nagy elismerésben. A tanítvány és a munkatárs öröme az együtt. — A könyv féléve jelent meg. Itt Szegeden nyomták, nagyon szép, magasigényű a kiállítása, ezt a külföldi fogadtatás is kiemelte. A Bólyai héten itt járt szovjet küldöttség vezetője, Alexandrov professzor értesített, hogy készül az orosz fordítása. Az Akadémián megadták már a fordítás jogát a Német Demokratikus Köztársaság egy kiadójának is. A Román Népköztársaság matematikusainak küldöttsége szintén több példányt vásárolt belőle az ajándékba kapottakon kívül.

— A tudományos munka elismerése miatt érzett öröm mellett azért tesz boldoggá ez az érdeklődés, mert úgy érzem, hazám, a magyar népi demokrácia számára jelent újabb dicsőséget.

Az elért eredményeket még soha úgy nem becsülték nálunk, mint ahogy ma. Mit jelentett azelőtt, ha megjelent egy jó tudományos könyv? Kiadták, szűk tudományos körök elismerték, esetleg néhány kollega megdicsérte, — de a nép nem tudott róla. Mesterségesen el volt zárva a tudós a közönségtől. Riesz Frigyes professzor 72 éves. Ki tudta a felszabadulás előtt Szegeden a közvetlen környezetén kívül, hogy világhírű ember? Ki tudta, hogy rá büszkék lehetünk? S ma egy ország tudja már! A tudósok családja megszűnt zárt kaszt lenni, egybeolvadt a néppel. A tudósok ma érzik a nép megbecsülését, érdeklődését.

— Ezt érzem én is. Fokozott munkakedvvel folytatom kutatásaimat. A könyv megjelenése óta is vannak már új eredmények. Dolgozom egyetemi tankönyv készítésén is és szerkesztem a Bólyai intézet világhírű, külföldi tudósok cikkeit is megjelentető szaklapját. Szerkesztem Gelfand szovjet Sztálin-díjas matematikus magyarul megjelenő könyvét. A közeljövőben megjelenik egy cikkem a Szovjetunióban. — Tudományos munkám mellett örömmel végzem oktató munkámat is. Szeretem hallgatóimat, lényegesnek tartom, hogy módom van a tudomány közvetlen továbbadására. Azon igyekszem, hogy hallgatóim tudásának színvonalát állandóan emeljem. Új intézetünk megfelelő, emelkedett létszámú hallgatóságunk befogadására is. Pillanatnyi problémánk az, hogy még kevés az oktató káderünk. Reméljük azonban, hogy az általunk nevelt legkiválóbb hallgatókból ezek kiegészítésére is sor kerülhet majd. Nagyon szeretem a munkámat, sok örömet ad. Adottak az eredmények elérését biztosító feltételek is. Mindehez lendítő erő, buzdító a most kapott nagy elismerés, a Kossuth-díj.

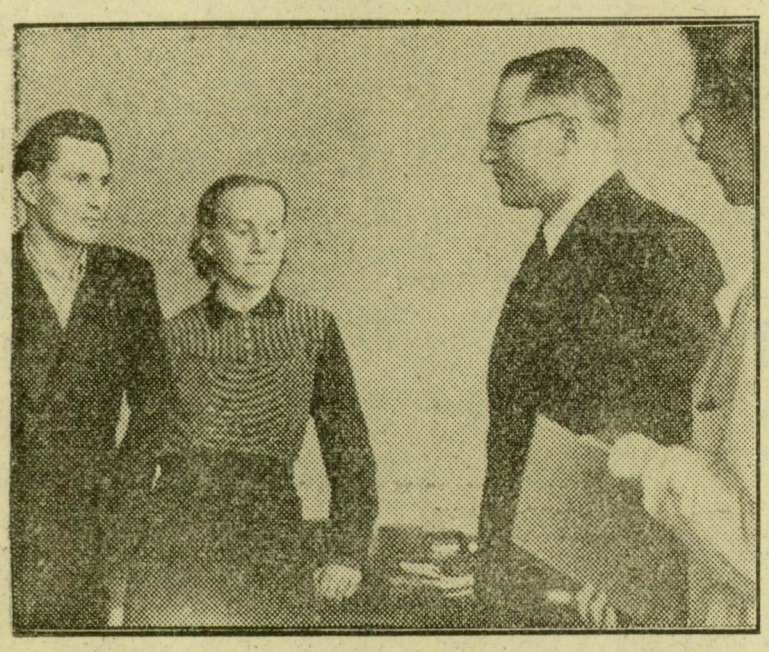

Szőkefalvi-Nagy Béla egyetemi tanár, kétszeres Kossuth-díjas intézetében.

Koch Sándor,

a Szegedi Tudományegyetem Ásvány- és Kőzettani Intézetének vezető professzora kiváló oktató munkájáért, s az intézet ásványgyűjteményének összeállításáért kapott tízezer forintos Kossuth-díjat.

— Az öröm mellett a hála érzése is eltölt népi demokráciánk iránt — mondja a magas kitüntetésről. — 34 éve állok közszolgálatban, ebből viszonylag kevés a felszabadulás óta eltelt idő. A kitüntetés azt a megbecsülést bizonyítja, amelyet a nép állama tanúsít az oktató munkával kapcsolatban. Örömömet fokozza, hogy hangsúlyozottan tanári munkámat jutalmazták. Mindig ezt tartottam a legfontosabbnak. Célom olyan szakembereket nevelni, akik nemcsak ismerik, de szeretik is tárgyukat, akik maguk is lelkes tanárok vagy tudományos kutatók lesznek. Feladatom eléggé nehéz, mert az ásványtan olyan tárgy, amely a szélesebb rétegek előtt ismeretlen, közömbös. Emiatt a hallgatók idegenkedve kezdenek hozzá tanulmányozásához. Annál nagyobb öröm azonban később a felkeltett érdeklődés megnyilatkozása. Boldogan láttam tanári munkám eredményét abban, hogy egyik volt tanítványom, Kertai György, most velem együtt szintén Kossuth-díjat kapott. Örömmel tölt el, hogy rajta kívül még néhány lelkes kutatót nevelhettem népi demokráciánknak. Hárman közülük már elérték a kandidátusi fokozatot.

— Az ásványgyűjteményt Felszman szovjet tudós tapasztalatainak felhasználásával rendeztem. Még 1926-ban, — akkor a Nemzeti Múzeumban dolgoztam Budapesten, — került kezembe Felszman igen kiváló cikke, amelynek nyomán szerettem volna átrendezni a Múzeum gyűjteményét. Az akkori vezetőség értetlensége megakadályozta, minthogy azt is, hogy a gyűjteményt, a világ egyik legszebb ásványgyűjteményét a nagyközönség számára elérhetővé tegyük. Az intézet gyűjteményének rendezésében természetesen érvényesítettem a szovjet módszert. Az Intézet átrendezésében az a cél vezetett hogy a hallgatók elmélyült oktatására minél alkalmasabb legyen, hogy a tárgyat minél jobban megszerethessék. Erősen kibővítettem a gyűjteményt. Ma már külföldi viszonylatban is mintaszerű, itt járt vendégeink nagy elismeréssel nyilatkoztak róla.

— Intézetünk kutató munkáját ásványkémiai vonalra állítottam át, mert ezen a területen látom a legnagyobb hiányosságokat. Az Akadémia messzemenően támogat bennünket a felszereléssel való ellátás szempontjából is. Kutatásainkhoz a legmodernebb eszközök állnak rendelkezésünkre. Eredményeinket az Intézet kiadásában megjelenő szaklapban közöljük, amelyet külföldi szakkörök is jól ismernek. A jelentős ásványtani intézetekkel cserekapcsolatban állunk, lapunkért azok is megküldik saját kiadványaikat, amelyekhez egyébként szinte lehetetlen lenne hozzájutni. Intézetünk ezen a téren is a legjobban ellátottak egyike.

Koch Sándor egyetemi tanár, Kossuth-díjas, tanítványai körében.

— Tudományos munkánk főkérdése Magyarország ásványvilágának teljes, módszeres feldolgozása. Ásványi nyersanyagkincseinket vizsgáljuk át rendszeresen és a legmodernebb eszközökkel. Természetesen ez gazdasági szempontból is jelentős munka. Az öntözés és az épülő duzzasztómű szempontjából is jelentős munkát végzünk a Tisza, Maros által hordott lebegő és oldott anyagok mennyiségi és minőségi vizsgálatával.

Ábrahám Ambrus nyilatkozata

— Nem kell mondanom, hogy szívből örülök a magas kitüntetésnek, amelyet a vérerek mikroszkopikus beidegzésének a kutatása terén elért eredményeim jutalmazásaképpen kaptam. Örülök azért, mert ebben nemcsak több, mint negyed századra visszatekintő tudományos kutató munkám elismerését és megbecsülését látom, hanem tökéletes beigazolását annak, amit egész életemben vallottam és hirdettem, hogy érdemes dolgozni, érdemes küzdeni és érdemes az életet kizárólagosan a végzett munka mértékével mérni.

Nagyon örülök a valóban szép kitüntetésnek, de egyúttal tudom és érzem azt is, hogy a Kossuth-díj nemcsak jutalom, hanem további kötelességet és kötelezettséget jelent. És én szívesen vállalom a kötelezettséget, mert nekem a munka öröm és lelki szükséglet.

Több mint 25 esztendeje bogozgatom az idegrendszer összehasonlító alaktanát és bár még messze vagyunk tőle, meggyőződéssel valom, hogy az agy, amely eddig már annyi mindent megismert és megismertetett a természetnek csodálatosan változatos és bonyolult birodalmából, egyszer majd önmagát is meg fogja ismerni.

Hálás vagyok a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának és köszönöm a kitüntetést. Köszönöm azért, hogy évtizedes fáradtságos és lankadatlan munkámat ilyen rendkívül jóleső elismerésben és jutalomban részesítette, de köszönöm azért is, mert ezzel további kutató munkámhoz biztatást, ösztönzést és még fokozottabb kedvet adott. Hálás vagyok a magyar dolgozó népnek, amelynek boldogulását és jövőjét mindig szívügyemnek éreztem és igérem, hogy a jövőben még fokozottabb mértékben fogok dolgozni azért, hogy közös erővel építsük hazánkban a szocializmust, emeljük szeretett népünk kulturális színvonalát, szolgáljuk a fejlődést, a haladást és minden becsületes munkánk és törekvésünk zálogát, az építő és boldogító békét!

«Népünk magáénak vall bennünket»

(Barsi Béla Kossuth-díjjal kitüntetett szegedi színművész nyilatkozata)

Ki ne emlékeznék Déryné és társai sorsára, a vidéki vándorszínészek kesztyűs életére? Ki ne emlékeznék „a nemzet napszámosai"-nak küzdelmére a nemzeti kultúra terjesztőinek hősi harcaira az elnyomó osztrák és magyar főurak ellen? A vidéki színész egyike volt az elmúlt rendszerben azoknak, akiknek sohasem jutott megbecsülés s akik legfeljebb a hálás közönség tapsaiban nyerte el munkájának és küzdelmének jutalmát.

Barsi Béla az „Összeesküvésben"

Ma a vidéki színészek köztiszteletben álló harcosai népünk kulturális színvonala emelésének. **Pártunk és kormányzatunk megbecsüli munkájukat; számtalanszor adja tanújelét elismerésének.** A vidéki színházak budapesti vendégjátéka, vidéki színházaink tagjainak konferenciái — mind tanújelei ennek a megbecsülésnek. **Most, március 15-e dicső évfordulóján kormányzatunk ismét magas kitüntetésben, Kossuth-díjban részesítette egyik kiváló vidéki színészünket, Barsi Bélát, a Szegedi Állami Nemzeti Színház művészét, Davidoglu: Vas és acél című színművében nyújtott alakításáért.**

Barsi Béla minden alakítása elmélyült színészi munka eredménye. Ilyés Gyula Fáklyaláng című darabjában Józsa alakítása szintén kiváló teljesítmény. Csongrád megye dolgozói részben már látták, részben látni fogják kiváló Kossuth-díjas művészünket a Fáklyaláng soronlevő előadásain.

— Huszonhárom éve vagyok vidéki színész, — mondja Barsi Béla — játszottam az ország csaknem minden városában és falujában, játszottam kocsmákban és fészerekben, petróleumlámpa gyenge fényénél. De a felszabadulás óta megváltozott az életem. **Most már én is s velem együtt minden vidéki színművész átja, hogy népünk magáénak vall bennünket, egyre jobban megszereti művészetet, egyre többet követel ünk s ez arra kötelez bennünket, gy még inkább törekedjünk az el együtt teljesítményre, az igaz művészi alakításra.** Ez nagyobb hozzáértést nagyobb tudást igényel. Mi kik már régen dolgozunk a vidéki színházaknál, színészi kultúránk, művészi tudásunk elmélyítésével, a Sztanyiszlavszkij-módszer fokozottabb alkalmazásával akarunk többet, jobbat nyújtani a közönségnek, így akarjuk kialakítani együtteseinket.

— A mi hivatásunk azt követeli tőlünk, hogy **sohasem álljunk meg.** A jövő: **tovább dolgozni, még lelkesebben, még nagyobb hivatástudattal, még nagyobb művészi elmélyüléssel.** Erre kötelez engem is a vidéken eltöltött huszonhárom év, s az a megbecsülés, amelyben népi demokráciánk most a Kossuth-díjjal részesített.

Csongrád megye dolgozó népe meleg szeretettel köszönti Kossuth-díjjal kitüntetett művészét: Barsi Bélát.

A szegedi technikumok felajánlásaik teljesítésével készülnek április 4 méltó megünneplésére

Dolgozóink országszerte lelkesen készülnek legnagyobb nemzeti ünnepünk, hazánk felszabadulása nyolcadik évfordulójának megünneplésére. A sztálinvárosi kohóépítők felhívása Szegeden is lelkes visszhangra talált és eddig már valamennyi gyár, üzem és hivatal dolgozói megtették felajánlásaikat, hogy kimagasló eredményekkel ünnepeljék április 4-ét. A szegedi iskolák pedagógusai és tanulói elhatározták, hogy felszabadulási hetet tartanak: a tanulmányi eredmények megjavításával készülnek felszabadulásunk nagy ünnepére.

A szegedi Gépipari Technikum tanulói is az elsők között tettek felajánlást április 4. tiszteletére.

Az I. e. osztály tanulói ebből az alkalomból versenyre hívták ki az intézet valamennyi osztályát, hogy lendületet adjanak az osztály- és a képesítővizsgákra való előkészületeknek.

Versenyfelhívásukban vállalták, hogy tanulmányi eredményük átlagát 3,5-re emelik, kettesnél rosszabb jegyre nem felelnek, a műhelyben selejtmentes munkát végeznek, aktuális dekorációt készítenek, jobban ellátják az osztályt virággal. Vállalják továbbá, hogy kiszélesítik és továbbfejlesztik az MHK-mozgalmat; ezenkívül az osztály tanulói március folyamán legalább egy szovjet filmet közösen megtekintenek; felfrissítik és rendbehozzák az iskola udvarán lévő virágoskertet.

Hasonlóan nagy lelkesedéssel kapcsolódnak be a felszabadulási hét sikeréért folyó munkaversenybe a szegedi Magasépítőipari Technikum nevelői és tanulói is.

Pozsonyi Zoltán elvtárs, igazgató, amellett, hogy jól megszervezte az intézetben a felszabadulási hét feladatának végrehajtását, vállalta, hogy irányításával április 4-re elkészítik az intézet városi viszonylatban is jelentős kultúrtermét.

A nevelők: Jánoska Tivadar, H. Kovács Kálmán, G'day Kálmán, Bokor István elvtársak vállalták a kultúrterem színpadának felszerelését, az állandó jellegű dekorációk elkészítését és az ünnepélyes avatás műsorának betanítását. Kovács Péter, Boross György, Förgeteg József, Wéber Margit és Szekszárdi Boldizsár elvtársak a Budapesten megrendezendő tanulmányi-, sport- és kulturális versenyre készítik elő az intézet tanulóifjúságát. Gyurkovics elvtárs pedig a beiskolázás és az elsőízben képesítőzöttek kiiskolázásának felelősségteljes munkáját végzi el április 4-i felajánlás keretében. Szili Török Dezső pártitkár elvtárs fáradhatatlanul dolgozik a felajánlások teljesítésének biztosításán: mindenütt ott van, ahol tanácsra, segítségre van szükség. Nem maradnak el a nevelők mögött az intézet tanulói sem: Örgögh Ambrus II. a., Fehér Anna I. d., Pető Judit I. c., Serák Mihály III. a., Szvoboda József IV. a. és Pál József IV. c. osztályú tanulók tanulmányi átlageredményeik megjavítására tettek felajánlást. Czékus Elemér III. c., Bernátsky Sára II. d., Fabula András III. c., Lovas Erzsébet I. b., Dévény Pál, Somos Irma III. b., Menyhei László II. b. és Korona Magda III. c. osztályú kiváló eredményű tanulók DISZ- és kultúrvonalon végzendő munkával veszik ki részüket az intézet felszabadulási eredményeiből. Barna György IV. d. és Kocsis János IV. b. osztályú tanulók szemléltető eszközök és modellek készítését ajánlották fel.

Az intézet nevelői és tanulói tehát mindent elkövetnek, hogy az április 4 tiszteletére tett felajánlásaik teljesítésén keresztül is méltó tagjai legyenek annak az iskolának, melyben népünk szeretett vezére, Rákosi elvtárs tanult.

A szegedi Gépipari Technikum és a szegedi Magasépítőipari Technikum példája azt bizonyítja, hogy a szegedi iskolák nevelői és tanulói döntően kiveszik részüket a felszabadulás méltó megünneplésének biztosítását elősegítő felajánlásokból. Ezen keresztül is kifejezik szeretetüket és soha el nem múló hálájukat a felszabadító Szovjetunió, a hős Szovjet Hadsereg és Sztálin elvtárs iránt.

P. I.

Gyorsíróversenyek Szegeden

Április 12-én, vasárnap délelőtt 100—300 szótagig terjedő sebességgel gyorsíróversenyek lesznek Szegeden. A verseny színhelye: Közgazdasági Technikum Közlekedési tagozat (Mérei-u. 3.). A nevezéseket 2 példányban március 16-ig kell eljuttatni az iskola igazgatóságához.